

4. Enhver kontraherende part frafalder ethvert krav på en anden kontraherende part i tilfælde, hvor et medlem af dens værn under udøvelsen af tjenstlige pligter bliver såret eller afgår ved døden.

5. Erstatningskrav (andre end kontraktmæssige krav og krav, hvorpå stk. 6 eller 7 i nærværende artikel finder anvendelse), der opstår som følge af handlinger eller forsømmelser, der må tilskrives medlemmer af en styrke eller et civilt element under udøvelsen af tjenstlige pligter, eller som følge af enhver anden handling, undladelse eller begivenhed, for hvilken en styrke eller et civilt element er retlig ansvarlig, og som på modtagerlandets territorium forvolder skade på trediemand, som ikke er en af de kontraherende parter, behandles af modtagerlandet i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- (a) Erstatningskrav skal anmeldes, behandles og afgøres eller pådømmes i overensstemmelse med modtagerlandets love og bestemmelser med hensyn til erstatningskrav, opstået i forbindelse med dets egne værns virksomhed.
- (b) Modtagerlandet kan afgøre alle sådanne erstatningskrav, og betaling af erstatningsbeløbet skal erlægges af modtagerlandet i dets egen valuta.
- (c) Hvadenten sådan betaling erlægges ifølge derom truffet aftale, eller ifølge dom afsagt af en af modtagerlandets kompetente domstole, eller betaling nægtes af en sådan domstol, skal afgørelsen være bindende og endelig for de kontraherende parter.
- (d) Afsenderlandet skal underrettes om ethvert af modtagerlandet udbetalt erstatningsbeløb og samtidig tilstilles en udførlig beretning samt forslag til fordeling i overensstemmelse med nedenstående pkt. (e) (i), (ii) og (iii). Såfremt der ikke modtages svar i løbet af 2 måneder, skal den foreslåede fordeling anses for at være akcepteret.